

Terrorisme finansieres i et vist omfang med udbytte fra kriminalitet, og underretning om mistanke er omfattet af den gældende hvidvasklov. Det er nødvendigt at begrænse stk. 4 yderligere, fordi det relevante i disse situationer ikke er at opdage terrorisme, men at forhindre finansiering af terrorisme. Undladelse af at gennemføre en transaktion gælder kun den aktuelle konto.

Reglen vil i praksis indebære, at der foretages en indberetning til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet ved mistanke om finansiering af terrorisme. Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet vil herefter hurtigt tage stilling til, om der skal ske beslaglæggelse. Gennemførelsen af denne procedure i praksis er for pengeinstitutters vedkommende nærmere fastsat ved en aftale mellem Finansrådet og Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitets hvidvasksekretariat.

Stk. 5 svarer til den gældende § 10, stk. 3, og § 10 a, stk. 2. Bestemmelsen indeholder alene en henvisning til, at retsplejelovens almindelige regler finder anvendelse med hensyn til de oplysninger, der ikke indgår i underretningen.

Til § 8

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 23 (2), som er identisk med artikel 6 (3) i 2. hvidvaskdirektiv. Der er tale om en udvidelse af den gældende lovs undtagelse fra indberetningspligten, således at undtagelsen nu svarer til direktivet.

Stk. 1 gennemfører betragtning 20 til direktivets præambel. Det fremgår heraf, at juridisk rådgivning fortsat bør være omfattet af advokatens tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskningsaktiviteter eller terrorfinansiering, den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge eller terrorfinansiering, eller advokaten ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge og terrorfinansiering.

Ordene » fastslår den pågældende klients retsstilling« skal forstås således, at det kun vedrører oplysninger om fortolkning af gældende ret samt retlig subsumption (at indordne et tilfælde under en regel i lovgivningen m.v.).

Bestemmelsen er en gennemførelse af FATF's anbefaling nr. 16.

Bestemmelsen i stk. 2 giver en revisor eller anden person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13-16, som bistår en advokat i forbindelse med f.eks. en retssag eller med at fastslå en klients retsstilling, samme undtagelse fra forpligtigelsen til at indberette mistanke om hvidvask,

som advokaten har efter stk. 1. Dette sikrer, at retssikkerheden for klienten kan bevares, jf. også betragtning 21 i direktivets præambel. Retssager adskiller sig bl.a. fra administrativ klagebehandling ved at være omfattet af retsplejelovens regler, hvori beskyttelsen af retssikkerheden ligger. Begrænsningen i indberetningspligten foreslås derfor som hovedregel, på linie med direktivet, indskrænket til at omfatte egentlige retssager. Imidlertid opfattes Landsskatteretten i praksis nærmere som en domstol end en administrativ klageinstans. Da det endvidere er et eksplicit krav, at klageadgang for Landsskatteretten skal være udnyttet, før der kan anlægges sag for domstolene, foreslås det i stk. 3 at medtage sager for Landsskatteretten i undtagelsen fra indberetningspligten.

Bestemmelsen i stk. 3 er en videreførelse af § 12, stk. 5, i den gældende lov.

I stk. 4 foreslås det, at undtagelsen ikke skal gælde, såfremt bistanden ydes med henblik på hvidvask eller terrorfinansiering eller virksomheden eller personen ved, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller terrorfinansiering. Forbuddet mod selvinkriminering kan være til hinder for den indberetning, der følger af stk. 4. Hvis det er i strid med selvinkrimineringsforbuddet at indberette efter stk. 4, skal der ikke indberettes, idet selvinkrimineringsforbuddet går forud for bestemmelsen i stk. 4.

Til § 9

Bestemmelsen er identisk med den nugældende § 10, med betænkningens § 10 og gennemfører direktivets artikel 25. Myndighederne kan ved kontrolbesøg eller på anden vis få kendskab til forhold, der kan have tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Tilsynet med advokater og Advokatrådets pligt til en tilsvarende underretning er reguleret i retsplejeloven.

Til § 10

Bestemmelsen er identisk med den gældende § 10 b og betænkningens § 9. Det foreslås at give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om underretningspligt om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande som følge af samarbejdet i FATF. Endvidere foreslås det i § 37, stk. 3, at tilside-sættelse af en underretningspligt, som fastsat efter § 10, kan straffes med bøde. Det er hensigten, at underretning skal ske systematisk, hvis transaktionen er sket med et usamarbejdsvilligt land, og at den således ikke skal bero på en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Det er ikke hensigten,